

פי"ב – כבשת הרש פירוש ב'

1. **רש"י שמ"ב יב:ד (ע"פ גמ' סוכה נב:)**
 (ד) ויבא הלך - דימה את יצר הרע תחלה **להלך** שעובר לדרכו ואח"כ **לאורח** שנעשה אכסנאי ואח"כ **לאיש** שהוא בעל הבית:

2. **אברבנאל שם א'**
 או נאמר שבאו הדברים האלה כלם ליפות המשל...

3. **אברבנאל**
 שהיתה היא נערה והוא היה אדם גדול זקן ממנה מאד, ולזה אמר כבשה קטנה להורות על היות בת שבע קטנה...

4. **שופ' יד:יח**
 וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֲנִשֵׁי הָעִיר בְּיָוֶם הַשְּׁבִיעִי בְּטָרְם יָבֵא הַחֲרָסָה מֵהַמְּתוֹק מִדְּבַשׁ וַיְמָה עַז מֵאָרִי
 וַיֹּאמְרוּ לָהֶם **לֹא חֲרָשְׁתֶּם בְּעִגְלָתִי** לֹא מִצְאָתֶם חִידָתִי:

5. **רד"ק שם**
 רש שאין לי שאוכל לתת מהר הראוי לבת מלך

6. **גמ' סנהדרין יט:**
 דכתיב: והיה האיש אשר יכנו יעשרנו המלך עשר גדול וגו'. אזל קטליה. אמר לו: מלוח אית לך גבאי, והמקדש במלוח - אינה מקודשת. אזל יהבה לעדריאל, דכתיב, ויהי בעת תת את מירב בת שאול לדוד וגו'. אמר ליה: אי בעית דאתן לך מיכל - זיל אייתי לי מאה ערלות פלשתים. אזל אייתי ליה. אמר ליה: מלוח ופרוטה אית לך גבאי. שאול סבר: מלוח ופרוטה - דעתיה אמלוח, ודוד סבר: מלוח ופרוטה - דעתיה אפרוטה.